

Miquel Paton: el deler de crear

Marina Pallás,
periodista

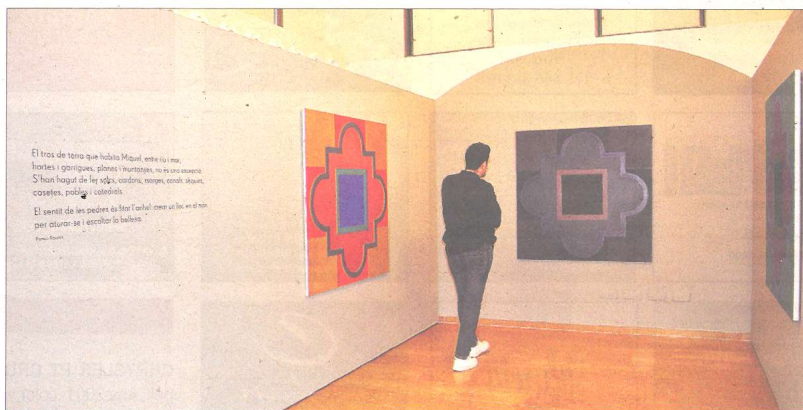

Quan algú es troba per primera vegada amb un quadre de Miquel Paton ja no l'oblida. Si, anys després, aquesta persona torna a observar un altre quadre del pintor tortosí serà capaç d'afirmar, sense dubtar, rotundament: **"És un Paton"**. L'artista té un estil tan distintiu i característic que porta l'observador a la identificació automàtica de les seues obres. Després d'exposar l'any passat a Barcelona, a la Diputació de Tarragona i a Sant Carles de la Ràpita, fins al 21 de maig hi ha la possibilitat de descobrir-lo i gaudir-lo ara a la capital de les Terres de l'Ebre, a la sala Antoni Garcia del Museu de Tortosa. Sota el nom de *Formes d'un anhel*, s'hi troba el més nou i el més íntim, el més flamant i el més idiosincràtic de Paton: la seua essència en 18 obres inèdites.

Miquel Paton (Tortosa, 1959) és dels que valora el procés creatiu en conjunt, concebent l'obra d'art com un tot que inclou procés i resultat. L'important és crear. Interessat pel color i les línies rectes, Paton defuig del virtuosisme de les corbes i aprofundeix en l'abstracció geomètrica aportant emocions sempre a partir del cromatisme.

"Aquesta és una exposició retrospectiva i introspectiva alhora.

El Museu de Tortosa acull fins al 21 de maig 'Formes d'un anhel', una mostra que recull l'essència del millor Paton

Miquel Paton exposa al Museu de Tortosa fins al 21 de maig. / NÚRIA CARO

Però sempre la meua obra pictòrica naix de l'entorn i de la proximitat, dels espais coneguts", explica el pintor. Les formes delimitades de Paton, la visualització de closos finits, recorden així el territori distribuït i treballat per la mà de l'home, com els conreus ebrencs vistos a ull d'ocell. Un territori culturalitzat, amb una clara distribució de l'entorn, com aquells cartògrafs que acoten el territori i que van inspirar la sèrie *Cartografies*. **"Mai no parlo d'espais salvatges"**, apunta, tot i que sempre la combinació i el con-

trast de colors aporten tridimensionalitat a la vegada, com argumenta la comissària de l'exposició, Núria Gil, gran coneixedora de tota la trajectòria de Paton.

Aquesta és l'exposició número 42 de Miquel Paton, tot i que en col·lectives n'ha participat en més de 200. Paton es reafirma com un **"pintor de llarg recorregut"**, ja que segueix treballant sobre els mateixos temes una vegada i una altra pel seu tarannà **"perfeccionista"**. **"No tanco les coses i hi segueixo treballant"**. És per això que la mostra porta per

nom *Formes d'un anhel*: és pintar i repintar, fer i tornar a fer, el desig de voler arribar. L'anel no s'acaba mai, sempre continua. **"Durant la praxis mai no acabes de plasmar la primera idea que tenies. De forma que tornes a pintar-ho. I així successivament. Per això l'obra és tot el procés, per això és un anhel"**, explica el pintor.

Les obres de l'exposició van ser creades durant el passat 2016 i són de mitjana i gran dimensió, preparades *ex professo* per a la forma i característiques de la sala del museu

on es mostren. Com explica l'artista, lliguen amb moviments d'avantguarda però alhora també amb el gòtic i amb el romànic, com aquells vitralls de colors del gòtic francès. Precisament, al final de l'exposició, es pot veure una trilogia d'obres que es situen en el territori. **"Recorden les pilastres de la Catedral de Tortosa, per exemple"**, detalla la comissària Gil. Aquell espai del final de la mostra, potser el més especial i aïllat de la resta, funciona **"com un espai de reflexió"**, en paraules del pintor.

La regidora de Cultura de l'Ajuntament de Tortosa, Dolors Queralt, ha valorat de **"gran satisfacció"** tindre exposada obra de Paton al Museu de Tortosa. L'equipament té una clara aposta per exposar tant el patrimoni cultural com el pictòric, i en aquest sentit es programen exposicions que arriben de fora i també d'altres, com aquesta, que es produeixen expressament.

Finalment, fins i tot durant la mostra, també acompanyada d'alguns textos literaris, es pot escoltar música clàssica escollida per a l'ocasió, de Bach, Mozart i Chopin (els compositors preferits de l'artista), amb peces interpretades per Rosalia Feu. Entre peça i peça, s'escolten els cants dels ocells, al·ludint als mateixos paisatges ebrencs. Com als seus closos finits, als seus petits mons de línies i colors, Paton no ha deixat res a l'atzar.